

Волошанюк Н. В.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Криворізький економічний інститут
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана*

Береславець О. А.

*студентка магістратури
Криворізький економічний інститут
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана*

Voloshanyuk Natalia

*Ph.D., docent
Docent of the Department of Finance, Banking and Insurance
Kryviy Rih Economic Institute of
State higher educational establishment "Kyiv National Economic
University named after Vadym Hetman"*

Bereslavets Olena

*Postgraduate student
Kryviy Rih Economic Institute of
State higher educational establishment "Kyiv National Economic
University named after Vadym Hetman"*

ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» В УКРАЇНІ

Анотація. У статті досліджено сутність та значення «зеленої економіки» як важливої складової частини сталого розвитку України. Розглянуто тенденції фінансування підприємствами витрат на охорону навколишнього природного середовища за рахунок власних коштів. Виявлено, що фінансування підприємствами екологічних витрат на природоохоронні заходи здійснюється у недостатньому обсязі внаслідок їхнього кризового фінансового стану. Розглянуто досвід зарубіжних країн стосовно формування основ і розвитку «зеленої» економіки та можливості її запровадження в Україні. Встановлено, що для успішної реалізації «зеленої економіки» підприємствам сільського господарства, промисловості та інших галузей необхідно проводити заходи з приводу раціонального використання енергоресурсів та втілення нових технологій переробки відходів.

Ключові слова: «зелена економіка», корпоративна соціальна діяльність, показники фінансового стану, капітальні інвестиції та поточні витрати на природоохоронні заходи, відновлювані джерела енергії.

Вступ та постановка проблеми. В умовах нестабільної військово-політичної та соціально-економічної ситуації в Україні проблема відповідального ставлення людини до природи набуває соціальної ваги. Сьогодні, прагнучи максимізувати свій прибуток будь-яким способом, підприємства різних галузей економіки беруть від природи обмежені ресурси та забруднюють довкілля. Нехтування екологічними нормами та законами природи унеможливило стійкий розвиток України та її вступ до Європейського Союзу. Адаже для того, щоб стати рівноправним та поважним партнером на світовому ринку, наша країна повинна дотримуватися загальноприйнятих моральних принципів ведення бізнесу.

Україна також прагне долучитися до засад «зеленої економіки». Саме в останні 10 років розвиток соціальної відповідальності бізнесу є актуальним напрямом розвитку підприємств, який пов'язаний із низкою чинників: розвитком глобалізаційних процесів; посиленням прозорості компаній; покращенням конкурентоспроможності корпорацій, посиленням інтеграційних процесів та адаптацією до запитів зовнішнього середовища і потенційних стратегічних інвесторів.

Аналіз досліджень і публікацій. Сутність, історію розвитку, особливості формування моделі «зеленої» економіки у різних країнах світу вивчали: Девід Пірс, Аніл

Марканді, Едвард Барбье, Моллі Скотт Като, Мішель Коммон, Сігрід Стагл, Робін Ахнел, Мірам Кеннет, Індже Ропке, Баір Гомбоев, Ержені Зоконова, Сергій Бобильов, Володимир Захаров, Надія Пахомова, Кнут Ріхтер, Григорій Малишков, Борис Буркинський, Валерій Геєць.

Значний внесок у дослідження теоретичних та практичних аспектів «озеленення» економіки зробили такі українські вчені, як: Ю. Бережна, О. Веклич, І. Бистряков, Т. Галушкіна, Б. Данилишин, А. Качинський, Л. Мусіна, В. Потапенко, А. Мартинюк, Ю. Огаренко, Н. Шлапак. Незважаючи на очевидні досягнення у вивченні питань, пов'язаних із концепцією «зеленої економіки», актуальним залишається дослідження проблем її реалізації в Україні.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Залишаються недослідженими проблеми розвитку «зеленої економіки» в окремих секторах національної економіки та її впливу на секторальну структуру загалом.

Формулювання цілей статті. Мета статті – визначення сутності концепції «зеленої» економіки та дослідження проблем її реалізації в Україні; оцінка тенденцій фінансування підприємствами екологічних витрат на природоохоронні заходи; оцінка фінансового стану підприємств за видами економічної діяльності; оцінка впливу корпоративної соціальної відповідальності на фінансові показники вітчизняних підприємств; дослідження зарубіжного

досвіду щодо формування основ «зеленої» економіки; дослідження перспектив та шляхів реалізації концепції «зеленої» економіки в умовах сталого розвитку України.

Метою роботи також є визначення напрямів реалізації концепції «зеленої» економіки в умовах сталого розвитку України.

Виклад основного матеріалу дослідження. «Зелена» економіка була проголошена на Саміті Землі в Ріо-де-Жанейро у 1992 році, де за результатами Рамкової конвенції ООН про зміну клімату були визнані низьковуглецеві стратегії для досягнення сталого розвитку світу. У листопаді 2011 року в Найробі Програма ООН із навколишнього середовища (ЮНЕП) у своїй доповіді «Ініціатива зеленої економіки» дала найбільш повне та змістовне визначення «зеленої» економіки. Це визначення трактується як система економічної діяльності, пов'язана з виробництвом, розподілом і споживанням товарів і послуг, які приводять до підвищення добробуту людини впродовж тривалого часу, при цьому не піддаючи майбутні покоління значним екологічним ризикам або екологічному дефіциту [8, с. 54–58].

Найбільш цивілізовані та розвинуті країни, зокрема ті, які перебувають у складі ЄС, використовуючи ринкові механізми та економічні інструменти, перейшли на засади «зеленої» економіки.

Україна відповідно до внутрішніх соціально-економічних та екологічних реалій також заявила про свою готовність долучитися до засад «зеленої» економіки, проте досі її не втілила. Незважаючи на створення низки документів, що офіційно підтверджують визнання стратегії сталого розвитку, реалізації концепції «зеленої» економіки заважають такі проблеми, як високий рівень корумпованості державних урядовців, недостатній облік використання природних ресурсів у системі національних рахунків і фінансової звітності підприємств та низький рівень духовності й екологічного виховання населення [6, с. 76].

Також залишається проблема низької ефективності використання енергії, проте підприємства як промислової, так і фінансової сфери проявили ініціативу у вирішенні цієї проблеми шляхом створення проектів ефективного використання енергоресурсів. До «озеленення» української економіки приєдналося вже багато підприємств, які проводять корпоративну соціальну діяльність (КСД), впровадивши систему заходів охорони навколишнього середовища. У процесі цієї діяльності підприємства з метою забезпечення виконання природоохоронних заходів із власних

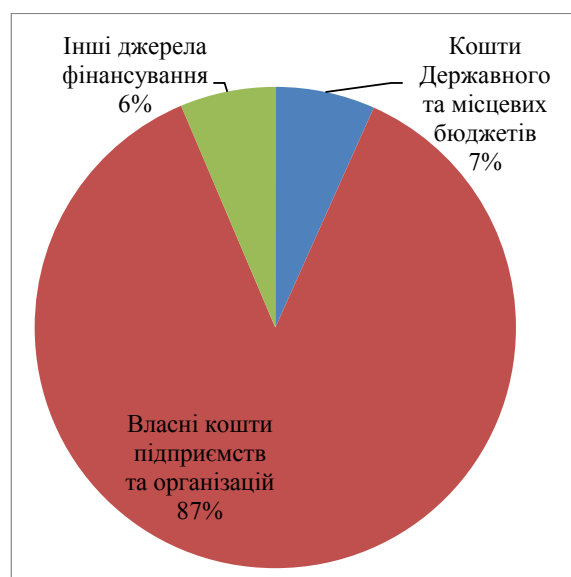

Рис. 1. Структура витрат на охорону навколишнього природного середовища за джерелами фінансування у 2018 році

Джерело [3, с. 176–193]

коштів виділяють капітальні інвестиції та поточні витрати, тим самим фінансуючи «зелену» економіку.

Аналіз фінансування розвитку «зеленої економіки» в Україні показав, що серед усіх джерел фінансування витрат на охорону навколишнього природного середовища найбільший обсяг витрат фінансується за рахунок власних коштів підприємств, який у структурі становить 86,9% (за 2017 рік), що відображено на рис. 1.

Такі тенденції є свідченням того, що українські підприємства також стали долучатися до встановлення КСД екологічного спрямування, у процесі якого вони здійснюють витрати у формі капітальних інвестицій та поточних витрат на природоохоронні заходи на очищення зворотних вод у розмірі 33% (11316,1 млн грн.) та на охорону атмосферного повітря і проблеми зміни клімату – 19%, проте цей процес поки що перебуває на початковому етапі та не має особливого успіху серед діючих українських компаній.

Таблиця 1

Динаміка показників фінансового стану підприємств сільського, лісового та рибного господарства, промислової, фінансової та страхової сфери

Вид економічної діяльності	Показник фінансового стану	2016	2017	2018
Сільське, лісове та рибне господарство	Коефіцієнт загальної ліквідності	1,19	1,54	1,56
	Коефіцієнт фінансового левериджу	4,24	1,09	1,04
	Коефіцієнт оборотності активів	0,88	0,54	0,82
	Коефіцієнт рентабельності активів	20,00	8,00	11,0
Промисловість	Коефіцієнт загальної ліквідності	0,89	0,89	0,88
	Коефіцієнт фінансового левериджу	4,72	4,72	4,32
	Коефіцієнт оборотності активів	1,22	0,94	1,72
	Коефіцієнт рентабельності активів	-1,00	2,00	6,00
Фінансова та страхова діяльність	Коефіцієнт загальної ліквідності	1,77	1,73	1,57
	Коефіцієнт фінансового левериджу	1,71	1,84	1,76
	Коефіцієнт оборотності активів	0,19	0,43	0,31
	Коефіцієнт рентабельності активів	0,00	12,0	9,00

Джерело розраховано автором за даними [2, с. 97–160; 3, с. 176–193]

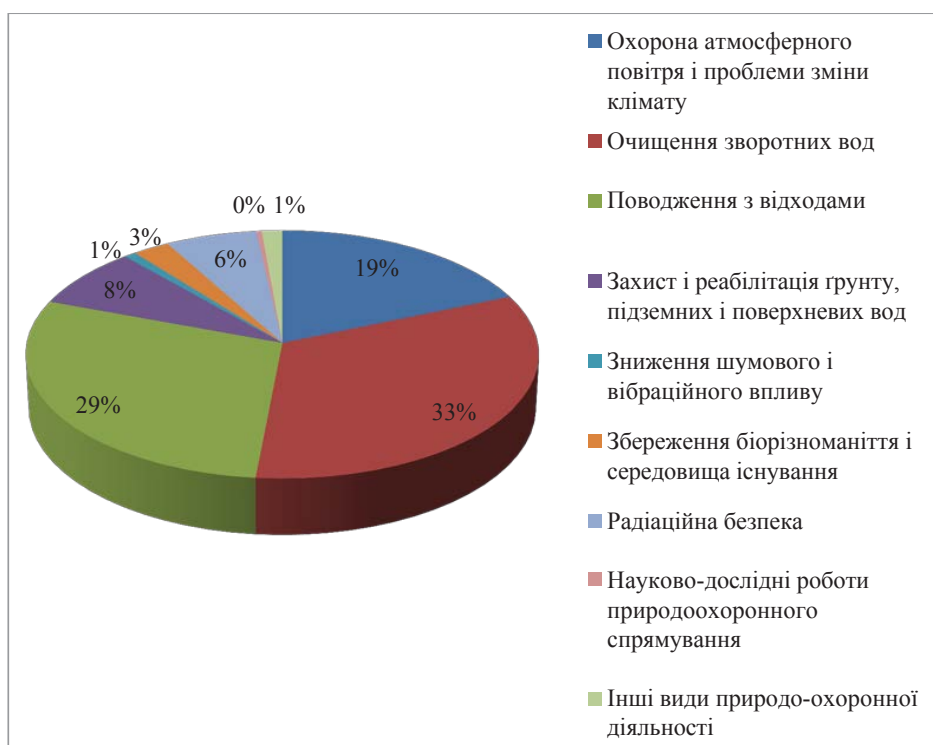

Рис. 2. Структура витрат на охорону навколишнього природного середовища за рахунок власних коштів підприємств, організацій, установ за видами природоохоронних заходів у 2018 році

Джерело: [3, с. 176–193]

Головною причиною цього є кризовий фінансовий стан підприємств різних галузей економіки. Тому в цій роботі проведено аналіз фінансового стану підприємств шляхом розрахунку таких п'яти показників, як: коефіцієнт загальної ліквідності, коефіцієнт фінансового левериджу, коефіцієнт оборотності та рентабельності активів. Серед тринадцяти галузей економіки для детального аналізу фінансового стану було вибрано три галузі економіки: сільське господарство, промисловість і фінансову та страхову діяльність (табл. 1, 2).

Також було проаналізовано динаміку капітальних інвестицій та поточних витрат на основні природоохоронні заходи (табл. 2).

Для підприємств сільського, рибного господарства у 2016 році має місце наднормативне значення коефіцієнта

фінансового левериджу – 4,24, яке у 2018 році суттєво зменшилося до 1,04; коефіцієнт загальної ліквідності сільськогосподарських підприємств у 2018 році збільшився до 1,56. Значення цих показників та їхні зміни у динаміці свідчать про доволі високий рівень платоспроможності, що позитивно впливає на фінансову стійкість підприємства. При цьому у 2018 році мало місце збільшення коефіцієнта оборотності та рентабельності активів, що може свідчити про підвищення ефективності використання активів стосовно реалізації продукції та генерації прибутку.

При цьому підприємства сільського, рибного господарства у 2018 році здійснили близько 8,9 млн грн. капітальних інвестицій та 409,2 млн грн. поточних витрат на захист та збереження навколишнього середовища.

Таблиця 2

Динаміка екологічних витрат підприємств сільського, лісового та рибного господарства, промислової, фінансової та страхової сфери

Види економічної діяльності	Екологічні витрати підприємств	2016	2017	2018
Сільське, лісове та рибне господарство	Капітальні інвестиції на основні природоохоронні заходи, млн. грн.	43,70	50,40	8,90
	Поточні витрати на основні природоохоронні заходи, млн. грн.	323,40	378,60	409,20
Промисловість	Капітальні інвестиції на основні природоохоронні заходи, млн. грн.	12 629,00	9797,50	9081,00
	Поточні витрати на основні природоохоронні заходи, млн. грн.	16010,00	16847,20	21659,30
Фінансова та страхова діяльність	Капітальні інвестиції на основні природоохоронні заходи, млн. грн.	-	-	-
	Поточні витрати на основні природоохоронні заходи, млн. грн.	15,3	21,7	24,6

Джерело розраховано автором за даними [2, с. 97–160; 3, с. 176–193]

Підприємства промислової галузі, яка є провідним видом економічної діяльності України, станом на кінець 2018 року мають коефіцієнт загальної ліквідності, значення якого є меншим за нормативне; коефіцієнт фінансового левериджу зі значенням, яке перевищує нормативне значення. Зміна коефіцієнта оборотності активів промислових підприємств має варіативний характер: у 2017 році він зменшився до 0,94, у 2018 році збільшився до 1,72.

Коефіцієнт рентабельності активів з 2017 по 2018 рік має тенденцію до зростання, що пояснюється отриманням прибутку за досліджуваний період.

На основі цих даних можна зазначити, що промислова галузь характеризується низьким рівнем платоспроможності, великою часткою позикових коштів в структурі капіталу, проте має місце підвищення ефективності використання активів.

Підприємства промислової галузі мають брати безпосередню участь у формуванні «Зеленої економіки», оскільки виробнича діяльність більшості з цих підприємств негативно впливає на навколишнє природне середовище. І тому обсяг фінансування природоохоронних заходів промислових підприємств є найбільшим серед інших галузей економіки (капітальні інвестиції – 9081,0 млн грн., поточні витрати – 21659,3 млн грн.).

Слід звернути увагу на сферу фінансової та страхової діяльності, де серед підприємств має місце понаднормативне значення коефіцієнта загальної ліквідності, який з 2016 по 2018 рік зменшився з 1,77 до 1,57, високий рівень залежності від зовнішніх джерел фінансування, який підтверджує коефіцієнт фінансового левериджу, значення якого у 2018 році становить 1,76. У 2018 році порівняно з 2017 роком відбулося зменшення коефіцієнта оборотності активів до 0,31, що свідчить про підвищення ефективності використання активів. Коефіцієнт рентабельності активів у 2018 році отримав позитивне значення порівняно з 2016 роком, що свідчить про поліпшення фінансових результатів, які з 2017 мали прибуткове значення.

Підприємства фінансової та страхової діяльності протягом досліджуваного періоду не здійснювали капітальних інвестицій у природоохоронні заходи, проте вони здійснюють фінансування поточних витрат, які 2016 році становили 15,3 млн грн.

Отже, після аналізу фінансового стану підприємств трьох провідних галузей економіки необхідно оцінити, який вплив будуть мати капітальні інвестиції та поточні витрати на фінансовий стан підприємств за видами еко-

номічної діяльності, шляхом проведення кореляційного аналізу. Як залежні змінні використано п'ять показників: коефіцієнти поточної ліквідності, фінансового левериджу, оборотності та рентабельності активів; а як незалежні змінні використано показники капітальних інвестицій та поточних витрат на охорону навколишнього природного середовища.

Розрахунок коефіцієнтів кореляції між парами показників (табл. 3) показав їхній слабкий зв'язок, що є підтвердженням того, що натепер КСВ не є розвинутою серед українських підприємств, більшість із яких навіть не запровадило її. Серед 5 показників фінансового стану найбільш тісний та прямий зв'язок спостерігався між коефіцієнтами оборотності активів та поточними витратами на основні природоохоронні заходи ($R = 0,24639$). Це дає можливість сподіватися на позитивний ефект для підприємств внаслідок впровадження КСД. Найменш тісний зв'язок мав місце між коефіцієнтами рентабельності активів та капітальними інвестиціями на основні природоохоронні заходи ($R = -0,01093$), який при цьому ще виявився оберненим. Така тенденція підтверджує думку про неможливість фінансування «зеленої економіки» через збитковий та кризовий стан вітчизняних компаній.

Основними проблемами, які заважають компаніям, є: тривала економічна та політична криза, слабе усвідомлення суспільством та підприємствами переваг КСВ, низька привабливість українського бізнесу для іноземних інвестицій та відсутня конструктивна взаємодія роботодавців і найманих працівників.

Незважаючи на ці проблеми, Україна має перспективи для реалізації концепції «зеленої» економіки. І це можливо завдяки врахуванню позитивного досвіду іноземних країн та власному прагненню досягти реалізації концепції «зеленої» економіки.

Нідерланди для реалізації та розвитку «зеленої» економіки запровадили «зелене» оподаткування, що спрямоване на побудову стійкої енергетичної системи, яка базується на використанні відновлюваних джерел енергії (ВДЕ).

Німеччина є однією з перших країн, яка долучилася до засад «зеленої» економіки і присвятила себе розвитку енергетичної сфери та впровадження ВДЕ з метою переходу до альтернативної енергетики, підвищення енергоефективності та вироблення конкурентних за ціною та якістю технологій в енергетиці. Не можна не врахувати успіх Німеччини у забезпеченні замкнутого циклу виробництва, що виражене у побудові ефективної системи пере-

Таблиця 3

Аналіз взаємозв'язків між капітальними інвестиціями та поточними витратами на охорону навколишнього середовища і коефіцієнтами фінансового стану підприємств за видами економічної діяльності за 2016–2018 рр.

Коефіцієнти кореляції, які характеризують взаємозв'язки між капітальними інвестиціями на основні природоохоронні заходи та коефіцієнтами фінансового стану підприємств:	Показник
Загальна ліквідність підприємств	-0,05036
Фінансовий леверидж підприємств	0,00883
Оборотність активів підприємств	0,20455
Рентабельність активів підприємств	-0,01093
Коефіцієнти кореляції, які характеризують взаємозв'язки між поточними витратами на основні природоохоронні заходи та коефіцієнтами фінансового стану підприємств:	Показник
Загальна ліквідність підприємств	-0,04182
Фінансовий леверидж підприємств	0,01557
Оборотність активів підприємств	0,24639
Рентабельність активів підприємств	-0,02978

Джерело розраховано автором за даними [2, с. 97–160; 3, с. 176–193]

робки відходів і використання їх як вторинної сировини.

Великобританія націлена на отримання до 2020 року 40% усієї електроенергії з низьковуглецевих джерел, що може бути досягнуто за рахунок розширення використання відновлюваних джерел енергії (ВДЕ), теплоізоляції будинків і установки електролічильників нового покоління, що не обійдеться без залучення фінансових ресурсів держави та підприємств [4, с. 278–285].

Корея шляхом реалізації стратегії «зеленого» зростання проводить управління попитом на енергію в усіх секторах, використання чистих ВДЕ та енергоефективних технологій з метою забезпечення енергетичної незалежності та зменшення частки викопних джерел енергії. Також країна запровадила «зелені» закупівлі з метою екологізації малого і середнього бізнесу та «зелені» кластери для проведення повторного перероблення ресурсів із використанням рециклінгу [7].

Україна також має шанси та перспективи для формування «зеленої економіки». Насамперед це виражається у затвердженні проекту Концепції низьковуглецевого зростання для України під назвою «Порядок денний для інвестування і модернізації економіки» та документу, який визначає «Основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період до 2020 року» [1, с. 45–49].

Перспективи розвитку «зеленої» економіки пови-

нні ґрунтуватися на трьох секторах економіки. Перший сектор пов'язаний із сільським господарством, за допомогою якого можливо виробляти органічну продукцію та вирощувати енергетичні культури. Вторинний сектор, який охоплює промисловість та будівництво, має потребу у раціональному використанні енергоресурсів, глибокій технологічній модернізації та втіленні нових технологій переробки відходів. Третинний сектор повинен стати засобом реалізації «зеленої» економіки за рахунок проведення комплексних науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок, створення бізнес-планів і програм, які сприяють «озелененню» первинного та вторинного секторів [5, с. 52–56].

Висновки. Таким чином, для успішного розвитку «зеленої» економіки, а також отримання позитивних зрушень від упровадження цієї концепції державним органам необхідно стимулювати підприємства, які працюють в умовах «зеленого» бізнесу, шляхом встановлення інструментів податкової політики; підприємствам слід проводити заходи з приводу зменшення забруднюючих речовин та впровадження рециклінгу, також є доцільним встановлення та використання альтернативних джерел енергії, «зеленого» тарифу на електроенергію, отриману з ВДЕ; населенню потрібно сформувати нову поведінку щодо підтримки чистоти навколишнього середовища.

Список використаних джерел:

1. Гура А.О., Гуцан Т.Г. Зелена економіка: сутність, чинники та перспективи розвитку в Україні. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди. Економіка*, 2017. № 17. С. 45–49.
2. Діяльність суб'єктів господарювання: статистичний збірник / Державна служба статистики України. Київ, 2019. С. 97–160.
3. Довкілля України за 2018 рік: статистичний збірник / Державна служба статистики України. Київ, 2019. С. 176–193.
4. Захаркевич Н.П. Досвід країн Європейського Союзу у формуванні основ «зеленої» економіки. *Університетські наукові записки*. 2013. № 2(46). С. 278–285.
5. Квач Я.П., Фірсова К.В., Борисов О.Г. «Зелена економіка»: можливості для України. *Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського*. 2015. № 6. С. 52–56.
6. Новак У.П., Дацків С.З. Реалізація концепції «Зеленої економіки»: Досвід і проблеми України. *Вісник ОНУ імені І.І. Мечникова*. 2014. № 1/2. 76 с.
7. У напрямі зеленого зростання: Досвід Республіки Корея: веб-сайт. URL: www.me.gov.ua/Documents/Download?id=a07323c1 (дата звернення: 22.05.2019).
8. Чмир О.С., Захаркевич Н.П. «Зелена» економіка: сутність, цілі та базові принципи. *Економічний вісник Донбасу*. 2013. № 3(33). С. 54–58.

References:

1. Ghura A.O., Ghucan T.Gh. (2017) Zelena ekonomika: sutnistj, chynnyky ta perspektyvy rozvytku v Ukrajinі [Green economy: essence, factors and prospects of development in Ukraine]. Collection of scientific works of Kharkiv National Pedagogical University named after GS Skovoroda. Economy, no. 17, pp. 45–49.
2. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy (2019) Dijaljnistj sub'jektiv ghospodarjuvannja [Activities of business entities], Kyiv: Informatsiino-analitychne ahentstvo.
3. Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy (2019) *Dovkillja Ukrainy za 2017 rik* [Ukraine's environment for 2017], Kyiv: Informatsiino-analitychne ahentstvo.
4. Zakharkevych N.P. (2013) Dosvid krajyn Jevropejsjkogho Sojuzu u formuvanni osnov «zelenoji» ekonomiky [The Experience of the European Union in Formation of Foundations of the Green Economy]. University research notes, no 2(46), pp. 278 – 285.
5. Kvach Ja.P., Firsova K.V., Borisov O.Gh. «Zelena ekonomika»: mozhlyvosti dlja Ukrainy [“Green economy”: opportunities for Ukraine]. Mykolaiv National University named after Sukhomlinsky, no 6, pp. 52–56.
6. Novak U.P., Dackiv S.Z., Realizacija koncepciji «Zelenoji ekonomiky»: Dosvid i problemy Ukrainy [The implementing the concept of “Green economy”: Experience and problems of Ukraine]. National Forestry University of Ukraine, no 1/2. 76 p.
7. U naprjami zelenogho zrostantnja: Dosvid Respubliky Koreja [Towards green growth: The experience of the Republic of Korea]. Available at: www.me.gov.ua/Documents/Download?id=a07323c1 (accessed: 22 May 2019).
8. Chmyr O.S., Zakharkevych N.P. (2013) «Zelena» ekonomika: sutnistj, cili ta bazovi pryncypy [„Green” Economy: Essence, Aims and Basic Principles]. Economic Bulletin of Donbass, no 3(33), pp. 54–58.

ФИНАНСИРОВАНИЕ РАЗВИТИЯ «ЗЕЛЕННОЙ ЭКОНОМИКИ» В УКРАИНЕ

Аннотация. В статье исследована сущность и значение «зеленой экономики» как важной составляющей устойчивого развития Украины. Рассмотрены тенденции финансирования предприятиями расходов на охрану окружающей среды за счет собственных средств. Выявлено, что финансирование предприятиями экологических затрат на природоохранные мероприятия осуществляется в недостаточном объеме вследствие их кризисного финансового состояния. Рассмотрен опыт зарубежных стран по формированию основ и развитию «зеленой» экономики и возможности ее внедрения

в Украине. Установлено, что для успешной реализации «зеленой экономики» предприятиям сельского хозяйства, промышленности и других отраслей необходимо проводить мероприятия, направленные на рациональное использование энергоресурсов и внедрение новых технологий переработки отходов.

Ключевые слова: «зеленая экономика», корпоративная социальная деятельность, показатели финансового состояния, капитальные инвестиции и текущие расходы на природоохранные мероприятия, возобновляемые источники энергии.

FINANCING THE DEVELOPMENT OF THE "GREEN ECONOMY" IN UKRAINE

Summary. This paper examines the essence and significance of the "green economy" as an important component of sustainable development in Ukraine. The concept of the "green" economy is an alternative to the existing economic model, which does not take into account the increase in the level of exhaustion of natural resources while increasing the need for these resources for the production of goods, which can lead to disastrous consequences for future generations. In such circumstances, there is a need to develop and use the concept of the "green" economy. The problems that hinder the formation and development of the "green" economy in Ukraine are identified. It is indicated that enterprises that conduct corporate social activities aimed at security and protecting the environment, thus stimulate the development of the "green" economy. The analysis of the financial condition of enterprises by types of economic activity (agriculture, industry, financial and insurance activities) was carried out by calculating of four coefficients. The tendencies of financing of expenses for environmental protection by enterprises of various types of economic activity (agriculture, industry, financial and insurance activities) at their own expense are considered. It is revealed that the financing of environmental expenses by the enterprises is insufficient due to their financial crisis. A correlation analysis is carried out, which is based on determining the close relationship between capital investments and current expenditures on major environmental measures and the corresponding indicators of the financial condition of enterprises by types of economic activity. The article considers the experience of foreign countries in forming the foundations and development of the "green" economy and their successful achievements in the field of "green" growth. As well, the possibility of its introduction in Ukraine. It is established that for successful implementation of the "green economy", enterprises of agriculture, industry, and other fields need to take measures on rational use of energy resources and introduction of new technologies for waste processing.

Key words: "green economy", corporate social activities, financial indicators, capital investments and current expenditures on environmental protection measures, renewable sources of energy.